Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Zaklinamy wszystkich w Bogu, aby nie skąpili zachodów i nie zniechęcali się trudnościami, ale rośli codziennie w gorliwości i sile. Żmudne jest zadanie, które im przedkładamy. Lecz niech nie tracą ducha, ani się dają odwieść od zamiarów. Znoszenie wielkich trudów jest właściwością tych, którzy jako dobrzy żołnierze Chrystusa idą najbliżej Niego".

Pius XI do członków Akcji Katolickiej.

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr. 4 KWIECIEN R. 1937

T R E Ś Ć:

Uwaga! Uwaga!

Do niniejszego numeru, załączamy następujące dodatki: **Studium Społeczne** — zawierające materiał na III zebranie Sekcji Społecznej. — **Studium a akcji charytatywnej** — podające materiał na III zebranie Sekcji Miłosierdzia. — **Studium o wychowaniu** — zawierające materiał na III zbiórkę Zastępów.

Dodatki te wysyłamy tylko tym Oddziałom, które założyły Sekcję Społeczną i Sekcję Miłosierdzia, oraz utworzyły Zastępy.

Członkowie **Katolickiego Stowarzyszenia Mężów** oraz **Katolickiego Stow. Młodzieży Męskiej**

wszyscy

jak jeden mąż

do Tarnowa

na „Zjazd Katolicki", który odbędzie się w niedzielę dnia 11 kwietnia 1937 roku.

Szczegóły w niniejszym numerze.

POSŁANIEC
DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką | TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6 | P. K. O. Nr. 414 329 Telefon Nr. 110

Nr 4 KWIECIEŃ 1937 r. Rok V

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Na dzień Zmartwychwstania.

Znamieniem Świąt Wielkanocnych — to radość głęboka i szczera. Promienieje ona w Chrystusie Zmartwychwstałym i staje się udziałem tych wszystkich, którzy Boskiego Zbawcę ukochali ponad miarę i którzy pod Jego sztandarem wyruszyli na bój ze złem, z grzechem, z nieprawością wszelaką.

Stąd nie dziw, że taki silny oddźwięk budzi ta uroczystość w sercach członków Akcji Katolickiej. Zmaga się Akcja Katolicka ze złem; ileż napotyka ona trudności i przeszkód, ileż ofiar wymaga ta praca apostolska. Ze Świąt Wielkanocnych bije otucha, wiara i niezachwiana nadzieja w zwycięstwo dobra nad złem, a stąd i głęboka radość. Chrystus Pan cierpiał i umarł — lecz zmartwychwstał i cierpieniem swym przyniósł szczęście ludzkości. Chrystus Pan napotykał trudności — lecz zwyciężył. Chrystusem Panem wzgardzili współcześni — lecz On zatriumfował i dziś króluje chwalebnie, króluje w milionach serc ludzkich, w narodach i państwach!

Podobnie i w Akcji Katolickiej. Choć siejba jej dokonywa się w płakaniu — żniwo jednak będzie w weselu. Dobro zatriumfuje nad złem. Ofiary, składane dla sprawy Bożej przez członków Akcji Katolickiej, nie pójdą na marne, lecz przyniosą owoc w obfitości. Przyśpieszą one świt odrodzenia tak bardzo oczekiwany i upragniony. Tę rękojmę zwycięstwa daje nam Chrystus Zmartwychwstały.

Niech więc ta głęboka wiara i niezachwiana nadzieja zwycięstwa przepełni serca i dusze wszystkich członków Akcji Katolickiej. Niech stanie się dla nich źródłem szczerej radości i wesela. Niech krzepi ich w trudach i zmaganiach. Niech głośno dźwięczy w ich duszach, ubogaconych łaską, radosne ,,Alleluja", bo Chrystus Zmartwychwstały, Chrystus Zwycięzca, oceni ich prace dla Jego chwały i wierne swe sługi po królewsku nagrodzi.

Oto nasze życzenia na dzień Zmartwychwstania Pańskiego dla wszystkich naszych Przyjaciół, Współpracowników i Członków Akcji Katolickiej.

Jeden Nauczyciel Wasz — Chrystus!

Kwadrans ewangeliczny

(Dla Oddziałów K. S. M. i K. S. K.)

Duch Chrystusowy — to duch ochotnego dźwigania Krzyża.

Odtąd począł Jezus okazywać uczniom swoim, iż potrzeba jest, aby szedł do Jeruzalem, a wiele cierpiał od starszych i od doktorów i od przedniejszych kapłanów, i był zabity i trzeciego dnia zmartwychwstał. I wziąwszy go Piotr, począł go strofować, mówiąc: Boże cię uchowaj, Panie, nie przyjdzie to na ciebie. Który obróciwszy się, rzekł Piotrowi: Pójdź za mną szatanie, jesteś mi zgorszeniem: iż nie rozumiesz, co jest Bożego, ale co jest ludzkiego. Wtedy rzekł Jezus uczniom swoim: Jeśli kto chce za mną iść, niech sam siebie zaprze i weźmie krzyż swój, a naśladuje mnie. Bo ktoby chciał zachować duszę swoją, straci ją, a ktoby stracił duszę swoją dla mnie, znajdzie ją. Bo cóż pomoże człowiekowi, jeśliby wszystek świat zyskał, a na duszy swojej szkodę podjął? Albo co za odmianę da człowiek za duszę swoją?“ (Mat. XVI 21—27)

Było to około Cezarei Filipowej nad jeziorem Genezaret, po wspaniałym wyznaniu św. Piotra wiary w Bóstwo Pana Jezusa słowami: „Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego“ (Mat. XV., 16). Apostołowie byli jeszcze pod wrażeniem dziwnej obietnicy, danej przez Pana Jezusa Piotrowi w odpowiedzi na powyższe słowa: „A ja tobie powiadam, żeś ty jest opoka: a na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie zwyciężą go. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego. A cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebiesiech“ (Mat. XV., 18—19). A oto Pan Jezus przepowiada im dziwną i niezrozumiałą dla nich swoją przyszłość: gorzką nad wyraz mękę i haniebną śmierć; czyni to zaś po to, by ich na tę ciężką próbę przygotować, by nie upadli w wierze. Przepowiednia ta poprostu nie mogła się pomieścić w ich głowach: by wszechmocny miał ulec złości ludzkiej, Mesjasz — Bóg i Król, miał być zwyciężonym! Piotr począł nawet Pana Jezusa strofować: „Boże Cię uchowaj, Panie, nie przyjdzie to na Ciebie“. Skorzystał z tego Pan Jezus, a skarciwszy w bardzo ostry sposób Piotra za brak należytego zrozumienia dla spraw Bożych, wypowiedział przecudną naukę o potrzebie zaparcia samego siebie, czyli o ochotnym dźwiganiu krzyża.

Na pierwszym miejscu stawia Pan Jezus konieczność zbawienia duszy i uczy jasno i niedwuznacznie, że: ktoby chciał zachować życie ciała swego kosztem duszy, ten obydwoje straci; a ktoby stracił życie ciała swego dla Pana Jezusa i dobra duszy swojej, ten je znajdzie w zbawieniu duszy. Dlatego wzywa, że jeśli kto chce się zbawić „niech zaprze samego siebie, a weźmie krzyż swój na każdy dzień i niech idzie za mną“. (Łuk. IX., 23). Poucza Duch św. w Piśmie świętym w tej sprawie tak: „Człowiek urodzony z niewiasty, żyjąc przez

czas krótki, napełnion bywa wieloma nędzami" (Job. XIV., 1); a i doświadczenie osobiste potwierdza w całości prawdziwość tych słów; wewnętrzne, osobiste trudności i cierpienia, zniewagi i przykrości od innych, choroby i dolegliwości ciała, trudności, a często ubóstwo materialne — oto drogi krzyżowe, którymi ludzie przymusowo idą poprzez życie. Lecz dlaczego Bóg obdarza nas tylu krzyżami? Dlaczego znajduje w tym swoje upodobanie, gdy nas widzi w utrapieniu i poniżeniu, nieraz prześladowanych i poniewieranych? Na te pytania przepięknie odpowiada św. Alfons w przepięknej książeczce pod tytułem: „O umiłowaniu Pana Jezusa w życiu codziennym", rozdział XIV., p. 17 mówi tam tak: „Bóg jest miłością i miłosierdziem względem nas; wystarczy wspomnieć, że tak bardzo nas umiłował, że pierwszy idąc z krzyżem przed nami, na nim życie swoje najświętsze w ofierze nas złożył. Cieszy się, to prawda, kiedy krzyż dźwigamy, ale to dla dobra naszego, bo cierpiąc w tym życiu ziemskim, wyzwalamy się od cierpień, które ponosić byśmy musieli w życiu przyszłym, żeby się sprawiedliwości Bożej wypłacić z win przez nas zaciągniętych; cieszy się, bo cierpiąc z cierpliwością i poddaniem, dajemy Mu dowody miłości; cieszy się wreszcie, bo przez cierpienia zasługujemy sobie na większą chwałę w niebie. Dla tych powodów jedynie, a więc tylko z dobroci i miłości znajduje Pan Bóg upodobanie w naszych cierpieniach".

Pan Jezus słodko wzywa nas do ochotnego dźwigania swego krzyża, jako do jedynie mądrego i pożytecznego rozwiązania sprawy cierpienia. Łatwiej jest krzyż dźwigać, trudniej i ciężej wlec z niechęcią za sobą; wszyscy, którzy się zbawiają, muszą być męczennikami — jedni przez żelazo, inni przez cierpienie, bo tylko: „cierpliwość ma doskonały uczynek" (Jak. 1., 4) i „jeśli cierpimy, współkrólować też będziemy" (II. Tim. II., 12). O jakże miłym jest Bogu, kto w pokorze i cierpliwości obejmuje krzyże, jakie mu Pan zsyła!

Mówił święty Ignacy Loyola: „Żadne drzewo nie wydaje i nie zachowuje lepiej owocu miłości Bożej, jak drzewo krzyża świętego. Jedno: „Chwała Tobie Boże" w przeciwnościach więcej ma zasługi, aniżeli tysiące składania dzięków w pomyślności" (O. Jan z Awili). Zdaniem św. Franciszka Salezego: „Umartwienia jakie nam przychodzą wprost od Boga, albo za dopuszczeniem Bożym od innych ludzi, mają zawsze większą zasługę, niż te, które pochodzą z naszej własnej woli".

To są zasady, których trzeba się w cierpieniach trzymać; trzeba sobie dobrze je pamiętać i w potrzebie stosować: każde cierpienie przyjmować z tym przeświadczeniem, że pochodzi ono od Boga; starać się przyjmować je z ochotą jako zasłużoną, a jednak zyskowną karę; prosić Boga w gorącej modlitwie o potrzebną pomoc.

Praktykujmy je sami i dajmy w tym względzie dzieciom dobry przykład; cierpmy z cichością, pokorą i z poddaniem się woli Bożej; bez narzekań i szemrań! I to nie raz, ale o ile można stale. O cóż

bowiem chodzi? Chodzi o wyrobienie w sobie stałego usposobienia, kornego podążania z krzyżem za Panem Jezusem; oto duch Chrystusa! Dzieci, które będą patrzyły na tak bohaterskie życie swoich rodziców, odziedziczą po nich przebogaty spadek praktycznej cierpliwości chrześcijańskiej i zaskarbionego cierpieniem błogosławieństwa Bożego.

A więc: Jezu mój najsłodszy, dla Ciebie wszystko!

Kwadrans ewangeliczny

(Dla Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży M. i Ż.)

Czynna nadprzyrodzona miłość.

I znowu wszedł do Kafarnaum po dniach. I usłyszano, że był w domu, a wielu się ich zebrało, tak, iż się zmieścić nie mogli ani u drzwi: i mówił do nich słowo. I przyszli do Niego, niosąc powietrzem ruszonego, którego nieśli czterej. A gdy go nie mogli przedeń przynieść dla ciżby, odarli dach, gdzie był: a uczyniwszy dziurę, spuścili łóżko, na którym powietrzem ruszony leżał.

A Jezus, obaczywszy wiarę ich, rzekł powietrzem ruszonemu: Synu odpuszczają się tobie grzechy twoje.

A byli tam niektórzy z doktorów, siedząc i myśląc w sercach swoich: Czemu ten tak mówi? bluźni. Któż grzechy odpuścić może, jedno sam Bóg?

Co wnet poznawszy Jezus duchem swym, iż tak w sobie myśleli, rzekł im: Czemu tak myślicie w sercach waszych?

Cóż łatwiej jest: rzec powietrzem ruszonemu: Odpuszczają się tobie grzechy: czyli rzec: Wstań, weźmij łóżko twoje i chodź?

A iżbyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma moc odpuszczać grzechy na ziemi (rzekł do ruszonego powietrzem): Tobie mówię: Wstań, weźmij łóżko twe, a idź do domu twego

A on natychmiast wstał, a wziąwszy łóżko, wyszedł przed wszystkimi, tak, iż się wszyscy zdziwili i chwalili Boga, mówiąc: Iżeśmy nigdy tak nie widzieli. (Mar. II. 1—12).

Wiele jest rzeczy w tym opowiadaniu ewangelicznym, które nas w podziw i zdumienie wprawiają. Dziwna moc Pana Jezusa, który uzdrawia jednym słowem powietrzem ruszonego, wielka wiara ludzi, którzy przynoszą swych chorych w tak wielkiej liczbie, że nie można się do domu przedostać, cierpliwość Pana Jezusa i nieskończone miłosierdzie, które każą Mu niestrudzenie litować się nad nędzą ludzką, spełniać ludzkie prośby i koić bóle.

Ale przy tych tak wielu zastanawiających rzeczach, na drugi plan schodzi to, co nas powinno jednak zastanowić i do naśladowania pobudzić. Widzimy tu czterech mężczyzn, którzy z największym trudem przedzierają się przez tłum, by przynieść przed Jezusa swego znajo-

mego, czy krewnego, który i dla duszy i dla ciała potrzebuje Jego pomocy. Niełatwa to była sprawa, by spełnić ten zamiar. Trzeba było chorego nieść, może z daleka nawet. Trzeba było nie zrażać się uwagami tłumu, zwłaszcza faryzeuszów, którzy wyśmiewali się z wiary mężczyzn w cudowną moc Jezusa. Trzeba było wreszcie na oczach tłumu wejść na dach domu, rozerwać dach, by w ten sposób spuścić chorego do wnętrza.

Gorąca wiara jednak i miłość bliźniego pomogła im wszystkie te przeszkody przezwyciężyć. A Jezus przygotował im w nagrodę wielką radość. Grzesznika, który nie umiał, czy nie chciał się z Bogiem pojednać, przyjął serdecznie i grzechy mu przebaczył. „Synu, odpuszczają się tobie grzechy twoje".

A potem obdarzył go zdrowiem ciała: „Wstań weźmij łóżko twoje i chodź". Jakież było zdziwienie tych, co szydzili, tych co podstrzegali Pana Jezusa i „źle myśleli w sercach swoich", gdy zobaczyli, jak ciężka niemocą złożony od dawna człowiek — „wstał, a wziąwzy łóżko, wyszedł przed wszystkimi".

Jakaż radość zapanowała w duszach owych czterech mężczyzn, którzy przyczynili się do pojednania grzesznika z Panem Bogiem i do uzdrowienia chorego z ciężkiej niemocy. Wzgarda i kpiny szyderców musiały zamilknąć wobec wielkiego cudu i podziwu, jaki wywołał on wśród tłumów.

— — — — — — — — — — — —

Trzeba było silnych ramion mężczyzn, by przynieść chorego do Pana Jezusa. Trzeba było silnej woli, wielkiej miłości bliźniego, wielkiej wiary w moc Pana Jezusa, wielkiej odwagi i przekonania o swym obowiązku, by spełnić ten czyn, którego dokonali ci czterej ludzie. Bez tego nie byłoby cudu, nie byłoby pojednania z Panem Bogiem, nie byłoby szczęścia w duszy powietrzem ruszonego i radości z poczucia spełnienia obowiązku u niosących czterech.

To ważna dla nas nauka. Iluż to wokół nas jest ludzi, którym trzeba pomóc zbliżyć się do Pana Boga. Na drodze ich do pojednania się z Nim tyle jest przeszkód. Tylu ludzi zawadza im i staje w poprzek. W ich duszy taka niemoc do spełnienia czegoś, co by ich do Boga zbliżyło, że niepodobieństwem jest, by o własnych siłach dokonali zbliżenia się do Niego.

Prądy umysłowe, wrogie Panu Bogu, pisma, gazety, książki, ludzie źli, zorganizowani do walki z Bogiem, warunki zewnętrzne, rodzinne nieraz, tak wpływają na człowieka, że czuje się bezsilny, jest jakby „powietrzem ruszony".

A wokół Pana Jezusa, wśród wiernych niby Jego wyznawców, czyż nie powstaje nieraz tłum, który nie ma ochoty zająć się tymi, którzy z dawna w niemocy leżą. Iluż to, wśród nas katolików, jest takich, którzy zasklepiają się w swojej pobożności i wystarcza im to, że sami są blisko Pana Jezusa. Owszem nawet ochoty nie wykazują, by powiększyć tę liczbę wiernych i bliskich Mu osób, jakby w za-

zdrości dziwnej, by oni nie zostali dalej, by tamci więcej się do Niego nie zbliżyli. Tym, którzy z daleka są, okazuje się tylko niechęć, umie się potępić ich błędy, ale nic się nie robi, by ich naprawić, owszem postępowaniem swoim z nimi zatwardza się ich i zniechęca do poprawy.

Nieliczna garstka tych, którzy pracują po apostolsku, spotyka się z niezadowoleniem tych, co to „do kościoła chodzą, pacierz mówią i nikogo nie podpalili".

Innego postępowania uczy nas ewangelia. My mamy naśladować nie ten tłum, który sam blisko był Pana Jezusa, ale innym nie pozwalał się do Niego zbliżyć, ale tych czterech dzielnych mężczyzn, którzy z narażeniem się samych nieśli powietrzem ruszonego.

Iluż dziś wokół nas tych chorych, którzy o własnej mocy do Jezusa się nie zbliżą. A oni jednak mają dusze nieśmiertelne. Czyż my będziemy patrzeć na to obojętnie? Czyż liczyć się mamy z tym, że śmiać się mogą z naszych wysiłków apostolskich? Czy ideałem naszym jest być katolikiem, który „do kościoła chodzi, pacierz mówi, nikogo nie zabił, ani nie podpalił", ale w duszy miast zapału ma obojętność gapia, która utrudnia pracę prawdziwym katolikom i psuje opinię katolicyzmu?

Nam młodym to nie przystoi! My nie zniesiemy takiej pustki w naszej duszy. Naszym wzorem i ideałem będą ci mężczyźni, którzy przynieśli do Jezusa powietrzem ruszonego. Katolicyzm w naszej duszy musi żyć! Musi działać!

Owocem naszej działalności muszą być nawrócone dusze ludzkie, musi być podniesienie oświaty i moralności katolickiej w naszym środowisku. Inaczej nie mamy prawa do zaszczytnego tytułu druha (druhny) i apostoła.

Rozpatrzmy się w duszy naszej, czy takie były dotąd zasady naszego postępowania. Rozpatrzmy się wokół siebie i zastanówmy się, kto potrzebuje naszej apostolskiej, czynnej miłości, a na czyn decydujmy się jak najprędzej, nie patrząc na to, co tłum gapiów i faryzeuszów na to powie.

Katolicyzm a komunizm.

Szkic do referatu na zebrania Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej i posiedzenia Kierownictw.

Niebezpieczeństwo tak bardzo groźne, jakim jest komunizm, każe zaznajomić się z jego zasadami i przekonać się, jak zupełnie przeciwne są zasadom Chrystusa i Jego Kościoła.

Wielekroć razy zwracał Ojciec Święty Pius XI uwagę na konieczność przeciwstawienia się we wszystkich krajach akcji komunistycznej, która według słów jego: „grozi wszędzie, przenika wszędzie, intryguje wszędzie".

Dlatego idąc za wezwaniem Ojca świętego, chcemy zestawić, co myśli katolicyzm a co myśli komunizm o niektórych problemach wa-

żnych — zobaczymy, jakie wręcz odmienne zdanie o tych samych rzeczach ma chrystianizm.

Pierwsze pytanie i to b. ważne:
Co trzeba myśleć o człowieku?
Tu chodzi o nas — o każdego z nas — o mnie.
Czy mamy jakąś wartość sami za siebie?
Czy mamy prawo do życia osobistego?
Czy społeczeństwo jest dla człowieka?
Czy człowiek dla społeczeństwa?

Co mówi katolicyzm?	*Co mówi komunizm?*
Czem jest człowiek?	
„Człowiek jestto istota rozumna — złożona z duszy i ciała". (katechizm). Dusza, stworzona na podobieństwo Boże, nosi cechy jego doskonałości.	„Człowiek jest istotą materialną — życie kończy się tutaj, nic pozatem.
Jaka jego wartość?	
Człowiek został odkupiony przez Jezusa Chrystusa za cenę Jego Boskiej Krwi. Dusza ludzka ma więcej wartości, niż wszystkie Królestwa ziemskie, bo jest nieśmiertelna, a Królestwa miną.	Człowiek jest dla społeczeństwa tylko instrumentem reprodukcji. Wart jest tyle, ile wnosi sił fizycznych i umysłowych dla świata. Niema duszy nieśmiertelnej, zatym nie można mówić o jej wartości.
Czem człowiek dla bliźnich?	
Wszyscy ludzie są braćmi, bo mają wspólnego Ojca w niebie, Boga samego i mają tę samą nadzieję życia przyszłego. Powinni sobie wzajemnie pomagać do zbawienia, organizując jak najlepiej życie społeczne na ziemi.	Komunizm rozróżnia dwa rodzaje ludzi; dla zwolenników jest towarzyszem walki, dla przeciwników: zaźartym nieprzyjacielem.
Co ma czynić człowiek na ziemi?	
„Obowiązkiem człowieka Boga znać, miłować i służyć Mu — a przez to do nieba się dostać". Całe życie: praca i odpoczynek, pociechy i cierpienia, wszystko prowadzi do Boga. Człowiek wybiera między dobrem a złem. Dąży do szczęścia bezgranicznego w wieczności a to warte niejednej troski tu na ziemi.	Całe szczęście człowieka jest tu na ziemi: więc musi zaspokoić wszelkie swoje potrzeby materialne, jeść, pić, spać i pracować — mnożyć się dla społeczności. Walczy o szczęście przyszłe swojej klasy. Życie niema celu — niema ani dobra, ani zła. Trzeba używać.

Jakież są jego prawa?

Prawo do życia.

Kościół potępia sztuczne i zbrodnicze praktyki pozbywania się płodu.

Kościół potępia gwałt i morderstwo — nie pozwala w żadnym wypadku zabijać, chyba w samoobronie.

W państwie sowieckiem sztuczne poronienia są oficjalnie uznane i praktykowane (dekret z 1920 r. W Moskwie około 100.000 rocznie). Życie ludzkie niema żadnej wartości. Miliony ludzi zostało zamordowanych dla interesu walki klas.

Prawo do godności, do szacunku?

Kościół znosi niewolnictwo, potępia wyzyskiwanie słabszych, broni praw

dziecka
kobiety
robotnika.

Dziecko jest własnością kolektvwu. Daje mu się wychowanie kolektywne—klasowe.

Kobieta jest narzędziem produkcji dziecka dla społeczności, jest narzędziem pracy dla społeczności na równi z mężczyzną.

Robotnik jest bezimiennem kółkiem w maszynie społecznej.

Prawo do wolności?

Ma człowiek we wszystkiem co nie jest przeciwne woli Bożej i dobru innych ludzi.

Wolność sumienia
wolność pracy
wolność wyboru stanu i zawodu
wolność opinii politycznej i td.

Myśli, uczucie, sumienie, muszą być podporządkowane społeczności, kierowane przez nią.

Praca jest obowiązkiem — przeznacza się miejsce, rodzaj wynagrodzenia.

Podporządkowanie zupełne porządkowi społecznemu stłumienie siłą, wszelkiej opinii przeciwnej.

Gdzie jest miejsce człowieka w społeczeństwie?

Społeczeństwo jest dla człowieka, życie społeczne ma być tak urządzone, aby każdy znalazł możność urządzenia sobie i rodzinie bytu znośnego, aby każdy mógł udoskonalić się wedle zdolności swoich i doszedł do celu swego, do Boga.

„Człowiek jest dla społeczeństwa, bo to zawsze trwa dłużej, niż człowiek. „Można człowieka porównać do cegły w budowie, albo do drobnej części potężnej maszyny“.

„Społeczność przyszła wymaga od swoich członków ofiar nieskończonych”.

Dwa pojęcia
dwie nauki
dwa propramy!

Oto dwa światopoglądy: chrystianizm i komunizm. Czyż możemy się zastanawiać choćby na chwilę co wybrać? Poznawszy niebezpieczeństwo i bezmiar nieszczęścia, w które usiłuje komunizm zepchnąć ludzkość — imię miłości Boga i bliźniego — idźmy do braci naszych,

do tych zwłaszcza, co sprzyjają hasłom komunistycznym, nie znając przewrotności komunizmu i budźmy ich sumienia, ratujmy ich dusze, oświecajmy ich, otwierajmy im oczy! Za tę przysługę będą oni nam wdzięczni. Pędźmy z parafii naszych, z wiosek naszych, z domów naszych agitatorów komunistycznych, niszczmy ich pisma i ulotki. Czytajmy i rozpowszechniajmy orędzie Wielkopostne naszego Arcypasterza. Oto wielkie i palące zadanie nasze apostolskie!

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. WSKAZANIA I ZARZĄDZENIA.

1. Zjazd Katolicki.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej urządza dnia 11 kwietnia br., w drugą niedzielę po Wielkiejnocy, Zjazd Katolicki, na który zaprasza członków Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i członków Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej. Program Zjazdu obejmie uroczyste nabożeństwo na placu Katedralnym, pochód i defiladę, oraz zebranie, na którym będą wygłoszone przemówienia i referaty, oraz uchwalone odpowiednie rezolucje. Zjazd Katolicki odbędzie się pod hasłem:

BÓG TAK CHCE!

Akcja Katolicka — wedle wyrażenia Ojca św. — to nowoczesna Krucjata. Z hasłem tym na ustach szli ongiś Krzyżowcy bronić Krzyża Chrystusowego i Ziemi Świętej przeciw niewiernym. Z hasłem: Bóg tak chce! — wyrusza dziś Akcja Katolicka, by bronić Krzyża Chrystusowego i świętości naszych religijnych i narodowych przeciw zalewowi komunizmu.

Bóg tak chce — by przede wszystkim mężczyźni i dorastająca młodzież męska — jak dawni rycerze krzyżowi — stanęli w obronie chrześcijaństwa i chrześcijańskiej kultury i cywilizacji.

Bóg tak chce — by przede wszystkim mężczyźni i młodzież męska znaleźli się w pierwszych szeregach bojowników Akcji Katolickiej.

Bóg tak chce — by przede wszystkim mężczyźni i młodzież męska pracowali, trudzili się i walczyli o panowanie Chrystusa Króla w życiu prywatnym i publicznym, indywidualnym i społecznym.

Zapraszamy zatem wszystkich członków Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i Młodzieży Męskiej na „Zjazd Katolicki“ do Tarnowa w niedzielę 11 kwietnia br.

Szczegółowe informacje w sprawie Zjazdu otrzymają członkowie KSM. i KSMM. od swych Zarządów Diecezjalnych.

Prosimy, by Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej poparły wysiłki Instytutu, propagując „Zjazd Katolicki“ wśród członków KSM. i KSMM.

Po obradach „Zjazdu Katolickiego“ odbędą się oddzielnie obrady Zjazdu Delegatów Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej.

2. Uroczystości Patronalne.

Zbliża się uroczystość patronalna Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet w kwietniu br., a także uroczystość patronalna Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w czerwcu br.

Diecezjalny Instytut A. K. w Tarnowie zleca Prezesom Parafialnej A. K. wzięcie udziału osobiście w tych uroczystościach obu Stowarzyszeń A. K. i zachęcanie, by i inne Oddziały pozostałych Stowarzyszeń A. K. uczestniczyły w tych uroczystościach.

Niechaj ogół parafian odczuje tę łączność ideową i organizacyjną, jaka winna panować między tymi, którzy jednej wielkiej służą sprawie — sprawie Bożej — sprawie Chrystusowej.

Cechą naszego wzajemnego współżycia organizacyjnego winna być prawdziwa przyjaźń i życzliwość, aby każdy, kto z boku patrzy na nas, mógł powiedzieć: „Patrzcie — jak oni się miłują“! — a więc tak, jak mawiano o pierwszych chrześcijanach.

Do okazania na zewnątrz naszych wzajemnych uczuć, niechaj posłużą zbliżające się uroczystości patronalne. Sprawę tę polecamy życzliwemu załatwieniu Prezesom Parafialnej A. K.

3. Ankieta.

W wielu miejscowościach naszej diecezji bywają urządzane zabawy taneczne. Są one nie tylko w okresie zimy, ale i w okresie letnim ich nie brak. Urządza się je pod rozmaitymi pozorami i nazwami, jak: festyny, zabawy wiosenne i ludowe, muzyki, majówki i t. p.

Akcja Katolicka musi wobec tych zabaw zająć jasne, wyraźne i zdecydowane stanowisko. Instytut A. K. — zanim wyda w tej sprawie postanowienia — pragnie zasięgnąć opinii od rodziców, członków Akcji Katolickiej. Stąd prosimy nadesłać nam odpowiedź na następujące pytania:

1) Czy i jak często bywają w ich miejscowościach urządzane zabawy taneczne? 2) Kto je organizuje? 3) Jaka młodzież bierze w nich udział, czy bywają na nich członkowie Akcji Katolickiej? 4) Jakie skutki powodują zabawy taneczne wśród młodzieży w ich miejscowości? 5) Jeśli szkodliwe i złe, jakie środki zaradcze Parafialna Akcja Katolicka postanowiła stosować? 6) O ile i w jakim stopniu udało się to Akcji Katolickiej? 7) Jaką postawę powinno społeczeństwo zająć wobec dzisiejszych zabaw tanecznych? 8) Jakie rozrywki dawać i organizować dla młodzieży?

Odpowiedzi na te pytania, nacechowane wielką troską o duszę młodzieży, przytem szczere i dobrze przemyślane, niech członkinie Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet wręczą przez swe Prezeski — Pre-

zeskom Okręgów na zebraniu Kierownictwa dnia 7 kwietnia br. Członkowie zaś Katolickiego Stowarzyszenia Mężów niech odpowiedzi te wręczą przez swych Prezesów — Prezesom Okręgów na Zjeździe Delegowanych KSM. dnia 11 kwietnia br.

4. W ważnej sprawie.

Niejednokrotnie zachodzi w naszej pracy organizacyjnej taki fakt, że Oddział rozwiązuje się, zaprzestając całkowicie swej działalności. O takich wypadkach Kierownictwo winno natychmiast zawiadomić swą centralę w Tarnowie, a centrala zawiadomi odnośne Starostwo. Gdyby Kierownictwo nie uskuteczniło tej formalności — prosimy, by Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej spowodował załatwienie tej sprawy. Chodzi i o porządek w organizacji i o uniknięcie konsekwencyj prawnych.

5 Wyjaśnienia w sprawie pielgrzymki do Wilna.

Projektowana pielgrzymka do Matki Bożej Ostrobramskiej znalazła żywy oddźwięk w diecezji. Wpłynęło już przeszło 600 zgłoszeń. Wszelako cenę biletu za przejazd Dyrekcja kolei podniosła o 4 zł., od projektowanej ceny z końcem ubiegłego roku. Stało się to na mocy nowych zarządzeń Ministerstwa Komunikacji w bieżącym roku.

Ponieważ koszt przejazdu znacznie wzrósł — dlatego Komitet Pielgrzymki za zgłoszonego ostatecznie uczestnika będzie uważał tego, kto nadeśle opłatę za pielgrzymkę. Opłaty już obecnie przesyłać należy **przekazem pocztowym,** adresując: Komitet Pielgrzymki — Tarnów, pl. Katedralny 6. Zaznaczamy, że liczba uczestników pielgrzymki wynosić będzie tylko 520 osób. Kto nadeśle pieniądze jako 521 uczestnik, temu Komitet zwróci przesłaną kwotę odwrotnie.

Koszta pielgrzymki są następujące:

a) Wsiadający do pociągu w **Grybowie** płacą 25 zł.
b) Wsiadający do pociągu w **Tarnowie** płacą 24.30 zł.
c) Wsiadający do pociągu w **Bochni** płacą 23.80 zł.

Koszty te obejmują następujące rzeczy: a) Bilet na przejazd do Wilna tam i z powrotem. b) Ofiarę na kaplicę w Ostrej Bramie. c) Opłaty przewodników. d) Wstęp na przedstawienie filmowe w Domu Piusa XI. w Warszawie i koszta organizacji pielgrzymki.

Nie obejmują wyżej podane ceny: a) W y ż y w i e n i a, które każdy uczestnik weźmie ze sobą lub nabyć je może w cenach następujących: Śniadanie od 50 gr., obiad od 80 gr., kolacja od 60 gr. wzwyż. b) O p ł a t y za 1 nocleg w Wilnie, który zależnie od wygody wynosić będzie od 10 gr. do 1 zł. od osoby. c) W s t ę p ó w do muzeów, Belwederu, Zamku, Łazienek i t. d. w Warszawie, które wynosić będą 10—50 gr. od osoby.

Uczestnicy, dojeżdżający do pociągu pielgrzymkowego z miejscowości położonych w obrębie 20—150 klm., korzystają z 50% zniżki na dojazd tam i z powrotem.

Komitet Pielgrzymki czyni usilne starania, by każdemu uczestnikowi zapewnić maximum wygód. Wagony będą pulmanowskie, z materacami do spania; każdy wygodnie będzie mógł wyspać się w wagonie. Najdokładniej zwiedzą uczestnicy Wilno i jego historyczne, przebogate pamiątki, a co najważniejsze, wyproszą sobie wiele łask u Tej dobrej i łaskawej Pani, „co w Ostrej świeci Bramie", bo Matką Bożą jest Ona i Matką najlepszą naszą.

II. DZIAŁ PROGRAMOWY.

1. Kurs dla PT. Przewielebnych Księży Asystentów.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej zaprasza wszystkich PT. Przewielebnych Księży Asystentów na kurs, poświęcony zagadnieniom Akcji Katolickiej. Odbędzie się on w Tarnowie dnia 30 marca br. Taki sam kurs odbędzie się dnia 1 kwietnia br. Każdy z Przewielebnych Księży Asystentów wybierze sobie łaskawie ten termin, który będzie dla niego dogodniejszy.

Program kursu:

Godzina 9: Msza św., celebrowana przez JE. Ks. Biskupa Ordynariusza w kaplicy Seminarium Duchownego.

Godzina 10—16: Wykłady w auli Seminarium Duchownego w następującej kolejności:

1. Akcja Katolicka na wsi współczesnej — Ks. Dr Ferdynand Machay.
2. Nasz program pracy — Ks. Karol Pękala.
3. Metody pracy w Katolickich Stowarzyszeniach Młodzieży — Ks. Władysław Lesiak.
4. Organizowanie „Caritas" w naszej diecezji — Ks. Karol Pękala.
5. Asystent Kościelny w Parafialnej Akcji Katolickiej — Ks. Dr Michał Rec.

Dyskusja odbywać się będzie po każdym referacie.

2. W ważnej sprawie.

Do diecezji naszej w okresie lata zjeżdżają mieszkańcy miast, by wypocząć po trudach całorocznej pracy, a często dla poratowania zdrowia.

Rojno i gwarno bywa latem w wielu okolicach pięknie położonej diecezji tarnowskiej.

Mieszkańcy są zadowoleni, bo z chwilą rozpoczęcia się pory letniskowej można nieco grosza zebrać i odłożyć na ciężki okres zimy.

Wielu jednak dostrzega i ujemne zjawiska, związane z napływem ludności miejskiej na wieś. Objętność religijna, zaobserwowana u niektórych letników, lekceważenie przez nich przykazań Bożych i kościelnych, zbyt swobodne zachowanie się w postępowaniu i w ubiorze — to wszystko wpływa demoralizująco na ludność wiejską. A gdy znaczną ilość letników stanowią żydzi — zgorszenie bywa znacznie większe.

Wieś broni się jak może — niejedno sobie potrafi wytłumaczyć, ale zło też robi swoje. Dlatego też członkowie Akcji Katolickiej wytężają wiele sił, okazują dużo pomysłowości, by uchronić siebie i dzieci swe od tych niebezpiecznych wpływów. W tym roku jednak pójdziemy dalej. Diecezjalny Instytut tym Parafialnym A. K., na których terenie przebywają letnicy, zleca nie tylko wytężenie wielkiej czujności, ale wyznacza im hasło do działania na bieżący rok, które brzmi:

„Letnicy — zdobywają u nas nie tylko zdrowie ciała, ale winni zdobyć i zdrowie duszy".

Niech wieś nasza polska czaruje letników nie tylko pięknem przyrody, ale niech zachwyca i porywa pięknem prawdziwej pobożności.

By to hasło wyjaśnić i w praktyce przeprowadzić, Diecezjalny Instytut nadeśle na ten temat szereg referatów do Zarządów Paraf. Akcji Katol., a Zarządy urządzą w pierwszej połowie maja jedno lub kilka zebrań dla ogółu parafian i pouczą ich, jak mają postępować. Będzie to czyn ważny i doniosły.

Mamy już kilka tematów w opracowaniu — prosimy o uwagi od naszych członków, któreby sprawy należało specjalnie uwzględnić w mających być wysłanych do parafii referatach, dotyczących tego zagadnienia.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. „Zjazd Katolicki" i II. Zjazd Delegowanych KSM.

Bóg tak chce! — oto pod tym hasłem odbędzie się w Tarnowie dnia 11 kwietnia br. „Zjazd Katolicki", organizowany przez Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej. Na Zjazd zaprasza Instytut Katolickie Stowarzyszenia Mężów i Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej. Program „Zjazdu Katolickiego" będzie następujący:

Godzina 7.30 — **Zbiórka** uczestników Zjazdu według Okręgów na ulicy Focha (dawna Ogrodowa) w Tarnowie.

Godzina 8.30 — **Wymarsz** na nabożeństwo na placu Katedralnym. Katol. Stow. Mężów idzie pierwsze.

Godzina 9 — **Uroczyste nabożeństwo** na placu Katedralnym.

Godzina 10 — Pochód i **defilada.** Katol. Stow. Młodzieży Męskiej maszeruje pierwsze. Za nim KSM.

Godzina 10.30—12.30 **„Zjazd Katolicki".**

Godzina 13—15 — **Obrady II. Zjazdu Delegowanych** Katolickiego Stow. Mężów w sali Sokoła I. i obrady XIV. Zjazdu Delegowanych Katol. Stow. Młodzieży Męskiej na dziedzińcu Domu Stowarzyszenia, lub w razie deszczu w sali TSL.

W związku z ogłoszonymi Zjazdami podajemy następujące wyjaśnienia i zarządzenia:

a) Kierownictwa Oddziałów winny zastanowić się wspólnie z członkami Oddziałów i obmyśleć najdogodniejszy sposób przybycia do Tarnowa w dniu **11 kwietnia br.** Diec. Instytut stara się o zniżkę w Ministerstwie Komunikacji. Wiadomość w tej sprawie nadeślemy do Oddziałów.

b) Każdy uczestnik Zjazdu postara się o wstążkę z napisem nazwy Oddziału i Okręgu. Wstążka ma być żółta, 10 cm. długa, 2 cm. szeroka, przypięta do marynarki. W miarę możności przyjeżdżać **w strojach ludowych.**

c) Uczestnicy Zjazdu po przybyciu do Tarnowa stawią się na miejsce zbiórki przy ul. Focha. Członkowie KSM. koło Zakładu SS. Urszulanek, a młodzież na podwórzu Domu Stowarzyszenia. Prezesi Okręgów z opaskami biało-czerwonymi z napisem Okręgu wyznaczą każdemu Oddziałowi miejsce w pochodzie.

d) Pochód będzie postępował w następującym porządku: 1) Prezes Okręgu. 2) Transparent z nazwą Okręgu (niesie jeden, a dwu towarzyszy), prezes Oddziału sam, oraz członkowie Oddziału.

e) W czasie nabożeństwa śpiewać winni wszyscy, równo i mocno, następujące pieśni:

1) „Kiedy ranne" — zaraz po przybyciu na plac.
2) „Z tej biednej ziemi" — 1 zwrotka.
3) „Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico" — 2 zwrotki.
4) „Wesoły nam dzień dziś nastał" — 3 zwrotki.
5) „Twoja cześć, chwała" — 2 zwrotki.
6) „My chcemy Boga" — 2 zwrotki.

f) Prócz transparentów z nazwami Okręgów, które przygotują Centrale KSM. i KSMM., nie będzie żadnych innych transparentów. Niech ich Oddziały nie przywożą.

Prezesi Oddziałów Katolickiego Stowarzyszenia Mężów otrzymali w sprawie Zjazdów specjalny okólnik. Niech się do jego wskazań ściśle dostosują. Honor organizacji naszej wymaga, by wszyscy uczestnicy Zjazdu zachowali w czasie pochodu i defilady postawę poprawną i dziarską.

2. Posiedzenie Zarządu KSM.

Dnia 10 kwietnia br. o godz. 16 odbędzie się w Tarnowie posiedzenie Diecezjalnego Zarządu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów. Wszyscy pozamiejscowi członkowie Zarządu będą mieli przygotowany w Tarnowie nocleg, by mogli dnia 11 kwietnia br. od rana zająć się organizacją Zjazdu Katolickiego i II. Zjazdu Delegowanych KSM. Na ostatnim posiedzeniu Zarządu KSM. dokooptowano na członków Diecezjalnego Zarządu KSM. wszystkich Prezesów Okręgów KSM.

Podajemy poniżej dla orientacji wykaz Prezesów Okręgów Katolickiego Stowarzyszenia Mężów:

I. **Okręg Tarnowski - miejski** — P. Dyr. Jan Kwiecień z Tarnowa.
II. **Okręg Tarnowski - zamiejski** — P. Dyr. Władysław Biestek z Tarnowa.
III. **Okręg Baranowski** — P. Hr. Bniński Andrzej z Baranowa.
IV. **Okręg Biecki** — P. Kmiecik Bronisław ze Szerzyn.
V. **Okręg Bobowski** — P. Szczepanek Marian z Bobowej.
VI. **Okręg Bocheński** — P. Gacek Wojciech z Bochni.
VII. **Okręg Brzeski** — P. Adolf Bujak z Przyborowa.
VIII. **Okręg Czchowski** — P. Hr. Breza Edward z Witowic.
IX. **Okręg Dąbrowski** — P. Babiarz Tadeusz z Kupienina.
X. **Okręg Dębicki** — P. Łukasik Franciszek z Dębicy.
XI. **Okręg Gorlicki** — P. Insp. Danecki Stanisław z Gorlic.
XII. **Okręg Grybowski** — P. Dyr. Szuba Bronisław z Grybowa.
XIII. **Okręg Kolbuszowski** — P. Batory Jan z Weryni.
XIV. **Okręg Limanowski** — P. Inż. Drożdż Jan z Łososiny.
XV. **Okręg Lipnicki** — P. Paciorek Stanisław z Leszczyny.

XVI. **Okręg Łącki** — P. Golonka Wojciech z Kadczy.
XVII. **Okręg Mielecki** — P. Ritterman Anastazy z Mielca.
XVIII. **Okręg Nowo-Sądecki** — P. Inż. Pietruszewski Władysław z N. Sącza.
XIX. **Okręg Pilźnieński** — P. Musiał Andrzej z Jaworza.
XX. **Okręg Radłowski** — P. Głowacki Paweł z Wierzchosławic.
XXI. **Okręg Radomyski** — P. Kuroś Jan ze Żdżarca.
XX. **Okręg Ropczycki** — P. Żarski Mieczysław ze Starego Szlaku.
XXIII. **Okręg Staro-Sądecki** — P. Prof. Kopytko Szymon z Piwnicznej.
XXIV. **Okręg Tuchowski** — P. Halagarda Jan z Piotrkowic.
XXV. **Okręg Tymbarski** — P. Bubula Franciszek z Tymbarku.
XXV. **Okręg Ościeński** — P. Łabuz Andrzej z Cerekwi.
XXVII. **Okręg Wielopolski** — P. Saletnik Józef z Konic.
XXVIII. **Okręg Wojnicki** — P. Dziuk Władysław z Biadolin.

Zawiadomienia o posiedzeniu Zarządu wraz z programem obrad otrzymają w najbliższym czasie wszyscy członkowie Zarządu, a WP. Prezesi Okręgu specjały Okólnik w sprawie „Zjazdu Katolickiego".

3. Przypomnienia dla Oddziałów.

W tych dniach Sekretariat Generalny KSM. wysłał przypomnienia do Oddziałów swoich, które nie nadesłały rocznego sprawozdania.

Prosimy więc jak najspieszniej wykonać swój obowiązek organizacyjny i nadesłać sprawozdanie z pracy. Bez kilkunastu sprawozdań trudno jest przygotować sprawozdanie z pracy całego Stowarzyszenia na II. Zjazd Delegowanych, jak również wysłać sprawozdanie do Związku Mężów w Warszawie.

4. I-sze Posiedzenie Kierownictwa Okręgu.

Zgodnie z Regulaminem dla Okręgów winno odbyć się w okresie wiosennym posiedzenie Kierownictwa Okręgu, na które przybywają Prezesi Oddziałów na czele z Prezesem Okregu.

Dokładny termin, miejsce i program obrad ustalony zostanie na posiedzeniu Zarządu w dniu 10 kwietnia br., a następnie ogłoszony będzie na II. Zjeździe Delegowanych.

5. Zloty Okręgowe.

W bieżącym roku KSM. odbędzie 7 Zlotów Okręgowych, które odbędą się dla następujących Okręgów:

I. Zlot dla Okr. **Bobowskiego.**
II. Zlot dla Okr. **Czchowskiego.**
III. Zlot dla Okr. **Grybowskiego.**
IV. Zlot dla Okr. **Limanowskiego.**
V. Zlot dla Okr. **Radłowskiego.**
VI. Zlot dla Okr. **Ropczyckiego.**
VII. Zlot dla Okr. **Wojnickiego.**

Terminy, miejsce i program Zlotu uchwali Zarząd na swym posiedzeniu, a Prezesi Oddziałów z tych Okręgów, gdzie Zloty mają się odbyć, omówią wykonanie Zlotu na posiedzeniu Kierownictwa swojego Okręgu.

6. Ogłoszenie wyników konkursu.

Ogłoszony konkurs na jesiennych kursach ubiegłego roku w Okręgach i mię-

dzy Oddziałami — został przez wiele Oddziałów uwzględniony, jeśli chodzi o wykonanie pewnych czynności organizacyjnych w określonym terminie.

Wyniki konkursu będą ogłoszone na II. Zjeździe Delegowanych, a posiedzenie Zarządu przyzna nagrody i odznaczenia pojedynczym Okręgom i Oddziałom.

7. Koło Prelegentów.

W roku ubiegłym nie mieliśmy jeszcze zorganizowanych Okręgów, toteż wyjazdy WP. Prelegentów były utrudnione lub w ogóle nie dały się uskutecznić.

W tym roku mamy nadzieję, że wszystkie Oddziały będą gościły u siebie Prelegentów, a sprawa ta zostanie dokładnie omówiona na I. Posiedzeniu Kierownictwa Okręgu.

Prosimy Prezesów Oddziałów, aby zastanowili się, który z członków ich Oddziału nadawałby się na Prelegenta, porozumieli się z nim, a gdy się kandydat zgodzi przyjąć na siebie czynności Prelegenta, niech WP. Prezes Oddziału zapisze na kartce jego nazwisko, imię, dokładny adres i wręczy tę kartkę WP. Prezesowi swego Okręgu w czasie Zjazdu w Tarnowie. Będzie można wtedy na posiedzenie Kierownictwa Okręgu przygotować listę Prelegentów dla każdego Okręgu.

8. Pielgrzymka Zwiazkowa Mężów na Jasną Górę.

Zarząd Związku Mężów ustalił ostatecznie termin Pielgrzymki Związkowej Mężów na Jasną Górę na dzień **21 i 22 sierpnia br.**

Szczegóły dotyczące pielgrzymki Mężów, która wyruszy z terenu naszej diecezji, omówione będą na posiedzeniu Zarządu, a następnie zakomunikowane na II. Zjeździe Delegowanych. Sprawa pielgrzymki będzie również tematem obrad Kierownictwa Okregów.

9. Komunikaty Zarządu KSM.

1) Zarząd KSM. poleca tym Oddziałom, które będą chciały otrzymać odznaki organizacyjne na naszą Uroczystość Patronalną, zamówić je odwrotnie, podając liczbę zamawianych odznak. Zapotrzebowanie na odznaki musimy bowiem wysłać do Związku jak najprędzej.

2) Zarząd KSM. donosi Oddziałom, że będą mogły zaraz po II. Zjeździe Delegowanych uskutecznić w Sekretariacie Generalnym swoje zobowiązania i zaległości względem centrali.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Posiedzenie Zarządu KSK.

W dniach 10 i 11 marca br. odbywało się posiedzenie Zarządu KSK. Obecnych było 34 Członkiń Zarządu, a 5 Członkiń usprawiedliwiło swą nieobecność.

Posiedzenie zaszczycili swą obecności Najprzewielebniejszy Ks. Prałat M. Rec i Ks. Dyrektor K. Pękala z ramienia Instytutu A. K. Po raz pierwszy brał udział w posiedzeniu Najprzewielebniejszy Ks. Prałat K. Litwin, Asystent Kościelny KSK.

Obrady toczyły się dwa dni, a najważniejsze uchwały będą zakomunikowane Prezeskom Oddziałów na posiedzeniu Kierownictwa Okręgów.

2. Roczne sprawozdanie z działalności KSK.

Na posiedzeniu Zarządu KSK. przedłożone zostało roczne sprawozdanie z dzia-

łalności KSK. diecezji tarnowskiej. Nie jest ono zupełne, gdyż 30 Oddziałów nie nadesłało swoich rocznych sprawozdań. Wobec tego wysłałyśmy do tych Oddziałów napomnienie i mamy nadzieję, że otrzymamy wszystkie sprawozdania, aby na posiedzeniu Kierownictwa Okręgu i na Zlotach Okręgowych można było uzupełnić dane sprawozdawcze brakującymi liczbami.

3. Uroczystość Patronalna KSK.

Zarząd Stowarzyszenia rozesłał do wszystkich Oddziałów Okólnik w sprawie Uroczystości Patronalnej, którą urządzą Oddziały bardzo starannie i uroczyście.

W niedzielę — **dnia 4 kwietnia br.** — winna odbyć się **Wieczornica KSK.** i to urządzona -- o ile tylko możliwe — przez każdy Oddział KSK., aby całą parafię, każdą wioskę, zapoznać z celami naszej drogiej organizacji.

W poniedziałek — **dnia 5 kwietnia br.** — odbędzie się we wszystkich kościolach parafialnych **uroczyste nabożeństwo**, w czasie którego Członkinie przystąpią **do Stołu Pańskiego** i odmówią **Akt ofiarowania się Najśw. Marii Pannie.**

Po **nabożeństwie** odbyć się winno **uroczyste zebranie ogólne Oddziału**, na które można zaprosić gości.

Do okólników załączyłyśmy **„Materiały pomocnicze do Wieczornicy KSK."**, jak również szkice 4 referatów na uroczystość patronalną.

Sprawozdania z uroczystości patronalnej będą przedłożone przez Prezeski Oddziałów — Prezesce Okręgu **na posiedzeniu Kierownictwa Okręgu.** Do Sekretariatu Generalnego sprawozdań prosimy już nie wysyłać, aby nie obciążać zbytecznymi wydatkami kasy Oddziałów.

4. Posiedzenia Kierownictwa Okręgów KSK.

Na posiedzeniu Zarządu KSK. uchwalono, że **posiedzenia Kierownictwa Okręgów KSK.** odbędą się we wszystkich Okręgach **we środę dnia 7 kwietnia br.** Program posiedzenia Kierownictwa Okręgu ustalono następujący:

Godz. 8 rano — **Msza św.**

Godz. 9 rano — **Obrady:**

1. Modlitwa do Ducha św.
2. Zagajenie.
3. Sprawdzenie obecnych.
4. Odczytanie protokółu z I-go posiedzenia Kierownictwa Okręgu z dnia 17 kwietnia 1936 roku.
5. Odczytanie okólnika, nadesłanego przez Zarząd KSK.
6. „O potrzebie głębokiego wyrobienia wewnętrznego wśród pionierek pracy w Oddziałach" — Ks. Asystent Okr.
7. Sprawozdanie ze stanu pracy KSK. w diecezji i Okręgu.
8. Ogłoszenie wyników konkursu i rozdanie nagród.
9. Załatwienie spraw organizacyjnych.
10. Rozdzielenie wyjazdów do Oddziałów.
11. Sprawozdanie z uroczystości patronalnej.
12. Zloty Okręgowe.
13. Wzajemne odwiedziny Oddziałów.
14. Postanowienia Okręgu co do pracy Oddziałów.
15. Wolne wnioski.
16. Zakończenie i modlitwa.

Godz. 13 — Wspólny posiłek.

Godz. 14. — Posiedzenie Prezeski Okręg. z Prelegentkami.

W zwiazku z posiedzeniem Kierownictwa Okręgów podajemy miesce obrad dla pojedynczych Okręgów.

I. **Okr. Tarnowski - miejski — Tarnów.** Grabówka ochr. św. Stanisława.

II. **Okr. Tarnowski - pozamiejski — Tarnów.** Plac Katedralny 6. Sala A. K. (Msza św. w katedrze przed ołtarzem Matki Boskiej Nieustającej Pomocy).

III. Okr. Baranowski — w Padwi.
IV. Okr. Biecki — w Bieczu.
V. Okr. Bobowski — w Siedliskach k Bobowej.
VI. Okr. Bocheński — w Bochni.
VII. Okr. Brzeski — w Brzesku.
VIII. Okr. Czchowski — w Iwkowe.
X. Okr. Dębicki — w Dębicy.
IX. Okr. Dąbrowski — w Dąbrowie.
XI. Okr. Gorlicki — w Moszczenicy.
XII. Okr. Grybowski — w Grybowie.
XIII. Okr. Kolbuszowski — w Kolbuszowej.
XIV. Okr. Limanowski — w Limanowej.
XV. Okr. Lipnicki — w Nowym Wiśniczu.
XVI. Okr. Łącki — w Tylmanowej.
XVII. Okr. Mielecki — w Mielcu.
XVIII. Okr. Nowosądecki — w Nowym Sączu.
XIX. Pilzneński — w Pilźnie.
XX. Okr. Radłowski — w Radłowie.
XXI. Okr. Radomyski — w Rudzie.
XXII. Okr. Ropczycki — w Witkowicach.
XXIII. Okr. Tuchowski — w Siedliskach k/Tuchowa.
XXIV. Okr. Tymbarski — w Krasnem.
XXV. Okr. Uścieński — w Mikluszowicach.
XXVI. Okr. Starosądecki — w Starym Sączu.
XXVII. Okr. Wielopolski — w Bystrzycy.
XXVIII. Okr. Wojnicki — w Wojniczu.

Prezeski Oddziałów KSK. — wszystkie — **winny przybyć na posiedzenie Kierownictwa swojego Okręgu.** Gdyby tak się złożyło, że poważne przeszkody uniemożliwiłyby Prezesce Oddziału wzięcie udziału w posiedzeniu Kierownictwa Okręgu, niechaj wydeleguje jedną z członkiń Kierownictwa na to posiedzenie.

Na **posiedzeniu Kierownictwa Okręgu** będą mogły Oddziały **uregulować swoje należności** względem centrali diecezjalnej. Prezeski Okręgu otrzymały kwitariusze, aby na wpłacone należności wystawiać Oddziałom kwity. Przede wszystkim uregulować należy: wpłatę **na fundusz Okręgu** i to w ten sposób: jeśli Oddział liczy od 1 do 25 członkiń — płaci **50 gr.** rocznie, jeśli od 26 do 50 — płaci **1 zł.**, jeśli od 51 do 75 — płaci **1.50 zł.**, jeśli od 75 do 100 — płaci **2 zł.**, jeśli od 101 do 120 — płaci **2.50 zł.** i t. d.; **składkę stowarzyszeniową** od liczby członkiń czynnych i wspierających, podanej w sprawozdaniu rocznym za 1936 r. i to po 20 gr. od członkini; **prenumeratę „Własnemi Siłami“** na 1937 r., jeśli tylko możliwe; **prenumeratę „Posłańca“ na 1937 r., oraz za „Pamiętniki z Częstochowy“ 40 gr. egz.**

Każda Prezeska Oddziału winna **zabrać ze sobą posiłek,** aby nie narażać tego Oddziału, gdzie się będzie posiedzenie Kierownictwa Okręgu odbywało, na koszta przyjęcia nieraz bardzo znacznej liczby uczestniczek.

5. Do Prelegentek KSK.!

Na posiedzeniu Kierownictwa Okręgu dnia 7 kwietnia br. ustalone będą **wy-**

jazdy do Oddziałów. Prosimy więc jak najserdeczniej **Prelegentki o łaskawe wzięcie udziału** w powyższym posiedzeniu. Bliższe instrukcje, referaty, formularze sprawozdawcze otrzymają Prelegentki od Prezeski swojego Okręgu.

Niech w bieżącym roku naszej pracy **odwiedzone zostaną wszystkie Oddziały** w Okręgach! Praca Prelegentek, tak radośnie przyjmowana przez Oddziały, niechaj zachęca je do ofiarnego trudu, któremu napewno towarzyszy błogosławieństwo Boże!

Prelegentki! stawcie się licznie, stawcie się wszystkie, na posiedzenie Kierownictwa waszego Okręgu.

6. Zloty Okregowe.

Zgodnie z regulaminem dla Okręgów Stowarzyszeń A. K. diecezji tarnowskiej, odbedą się w bieżącym roku **Zloty Okręgowe** i tak:

dnia 25 kwietnia br. — dla Okręgu **Wojnickiego,**
dnia 6 maja br. — dla Okregu **Baranowskiego.**
dnia 9 maja br. — dla Okręgu **Gorlickiego,**
dnia 17 maja br. — dla Okregu **Lipnickiego,**
dnia 23 maja br. — dla Okregu **Tuchowskiego,**
dnia 30 maja br. — dla Okregu **Wielopolskiego,**
dnia 6 czerwca br. — dla Okręgu **Pilzneńskiego,**
dnia 29 czerwca br. — dla Okręgu **Brzeskiego.**

Miejsca Zlotu dla każdego Okręgu ustalone zostaną **na posiedzeniu Kierownictwa Okregu** w dniu 7 kwietnia br., **jak również** ogłoszony wtedy zostanie dokładny **program Zlotu.**

W okólniku majowym podamy powyższe dane do wiadomości ogółu naszych Oddziałów.

7. Posiedzenie Komitetu Redakcyjnego.

Posiedzenie Komitetu Redakcyjnego pisma „Własnemi Siłami" odbędzie się w piątek **dnia 9 kwietnia br.** o godz. 9.30. **Prosimy** zatem jak najserdeczniej Członkinie Referatu Prasowego o **łaskawe nadesłanie swoich artykułów** na ten dzień.

Równocześnie zapraszamy na to posiedzenie te z Członkiń Referatu Prasowego, które miałyby ochotę brać w nim udział i wpłynąć swoją radą, czy uwagami na treść i układ numeru kwietniowego naszego pisma.

8. Komunikaty Zarzadu KSK.

1. **Zarząd KSK. poleca** goraco Kierownictwom **założenie Zastępów i Sekcji miłosierdzia** w Oddziałach swoich. Praca zastępów tam, gdzie powstały, bardzo się członkiniom podoba i napewno wyda zbawienne rezultaty. Podobnie jest z Sekcją miłosierdzia.

2. **Zarząd KSK.**, o ile tylko Naczelny Instytut z Poznania nadeśle **książki „O wychowaniu", postara sie doręczyć je Oddziałom** w czasie posiedzenia Kierownictwa Okręgu.

3. **Zarząd KSK. poleca odczytać na posiedzeniu Kierownictwa Oddziału** następujące polecenia i wskazania Instytutu A. K.: „Katolicyzm a komunizm", „Ankieta" i „W ważnej sprawie", — a **na Zebraniu ogólnym Oddziału:** Artykuł wstępny — jako zagajenie, „Zjazd Katolicki" i w „Ważnej sprawie".

4. **Sekretariat Generalny wyśle do Prezesek Okręgów materiały potrzebne na posiedzenie Kierownictwa Okręgu dnia 24 marca br.** Gdyby Prezeski Okręgu nie otrzymały wspomnianych przesyłek do dnia 31 marca br., prosimy natychmiast powiadomić nas o tym, aby można było na czas nadesłać potrzebny materiał dla przeprowadzenia posiedzenia.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. W sprawie Zjazdów.

Apelujemy gorąco do druhów, by jak najliczniej wzięli udział i w „Zjeździe Katolickim“ i w XIV. Zjeździe Delegowanych. Prosimy dostosować się do wskazań i zarządzeń, podanych w niniejszym „Posłańcu“ w okólniku KSM. p. t. „Zjazd Katolicki“ i II. Zjazd Delegowanych KSM.

2. „Młody Polak“.

Ostatni numer „Młodego Polaka“ zawiera bardzo bogatą treść. Podaje wiele materiałów pomocniczych dla pracy Oddziałów. Z wielu stron otrzymaliśmy słowa uznania za ten numer. Prosimy wyzyskać zawarte tam materiały w całości dla pracy Oddziału.

3. Kurs handlowy.

Zarząd KSMM. przygotował dla druhów, zamierzających prowadzić samodzielne sklepiki po wsiach. 3-tygodniowy kurs handlowy. Opłata za 3-tygodniowy kurs z mieszkaniem i utrzymaniem wyniesie 25 zł. od osoby. Zachęcamy druhów starszych do zainteresowania się tą sprawą i przybycia na kurs.

Kurs odbędzie się o jeden dzień wcześniej, jak podano w „Młodym Polaku“, a więc rozpocznie się 30 marca b. r. o godz. 15 po południu. Zbiórka po informacje w Stowarzyszeniu przy ul. Focha 16 w godzinach przedpołudniowych 30 marca b. r. Pieniądze wpłacić z góry.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. Kursy dla zastępowych i I. posiedzenie Kierownictwa Okręgu.

Przypominamy raz jeszcze wszystkim Oddziałom o obowiązku wzięcia udziału w kursach dla zastępowych i posiedzeniu Kierownictwa Okręgu. Miejsce i dzień kursu dla każdego Okręgu podane jest w marcowym numerze „Posłańca“, a dokładne informacje w „Dziale dla Kierownictw“, dodatku do num. III. „Druhny“.

Program kurrsu dla zastępowych:

Godz. 7 — Msza św.
Godz. 8 — Egzamin z próby kandydackiej.
Godz. 10 — Pouczenie dla zastępowych:
- a) Rola zastępu w pracy Oddziału.
- b) Zastępowa wychowawczynią druhen.
- c) Uwagi o zbiórce zastępu.
- d) Zbiórka zastępu (przeprowadzenie praktyczne).
- e) Uwagi o zastępie zastępowych.

Program posiedzenia Kierownictwa Okręgu:

Godz. 14.30:
1. Modlitwa, zagajenie, sprawdzenie obecnych i odczytanie okólnika od Zarządu KSMŻ.
2. „O potrzebie głębokiego wewnętrznego wyrobienia wśród pionierek pracy w Oddz. KSMŻ.“.
3. Sprawozdanie ze stanu pracy Oddziałów w Okręgu.

4. Załatwienie spraw organizacyjnych.
5. Sprawa kursów gospodarczych.
6. Odwiedziny Oddziałów przez Prezeskę Okręgu
7. Praca Prelegentek.
8. Zloty Okręgowe.
9. Postanowienia Okręgu.
10. Wolne wnioski i zakończenie modlitwą.

Godz. 16 — Zakończenie Błogosławieństwem Przenajśw. Sakramentu.

2. Zloty Okręgowe.

W obecnym roku, w miesiącach lipcu i sierpniu, odbędzie się 7 Zlotów Okręgowych w następujących Okręgach:

I. Tarnowski miejski dnia 15 sierpnia.
IV. Biecki dnia 4 lipca.
IX. Dąbrowski dnia 29 sierpnia.
XIII. Kolbuszowski dnia 1 sierpnia.
XVII. Mielecki dnia 22 sierpnia.
XXI. Radomyski dnia 8 sierpnia.
XXV. Tymbarski dnia 11 lipca.
Miejsce i program Zlotu ustali Kierownictwo Okręgu na swoim posiedzeniu.

3. Koło Prelegentek.

Praca członkiń Koła Prelegentek rozpocznie się po I. posiedzeniu Kierownictwa Okręgu. Wszystkie Drogie Druhny Prelegentki prosimy o wzięcie udziału w tym posiedzeniu, gdyż na nim zostanie odczytany regulamin Koła, wręczone materiały do referatów i ustalone terminy odwiedzin poszczególnych Oddziałów.

4. Referat prasowy.

Wszystkie członkinie Referatu Prasowego prosimy uprzejmie o nadesłanie artykułów do „Druhny" i to do dnia 25 kwietnia br. dla zamieszczenia w num. majowym.

Mamy nadzieję, że wszystkie druhny, które podjęły się pracy w Referacie Prasowym, spełnią swój miły obowiązek.

5. Zjazd Związkowy M. Ż.

Dnia 1 maja br. odbędzie się w Poznaniu Zjazd Związkowy Młodzieży Żeńskiej. Z każdej diecezji przybywają do Poznania delegatki i to jedna na każdy rozpoczęty tysiąc członkiń danego Stowarzyszenia. Z naszej diecezji ma prawo brać udział 16 osób. Wobec tego Zarząd Stowarzyszenia poleca, aby przedstawicielki Okręgów i Oddziałów, które mogłyby w Zjeździe Związkowym wziąć udział, ponosząc same koszty, związane z udziałem w Zjeździe lub korzystając z pomocy finansowej swoich Oddziałów, aby zgłosiły się do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie do dnia 7 kwietnia br. Zaznaczamy, że korzystać będziemy z 50% zniżki kolejowej z okazji Międzynarodowych Targów, które w tym czasie odbywają się w Poznaniu. Druhny, które wezmą udział w Zjeździe, dnia 2 maja br. zwiedzałyby Targi Poznańskie.

Bliższe szczegóły co do wyjazdu, utrzymania i noclegów nadeślemy bezpośrednio do druhen, które się zgłoszą na Zjazd Związkowy.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej   Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala

Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie — pod zarządem Stanisława Starostki.